

M. G. Bindsbøll

NY PORTEFEUILLE.

Udgivet
af
Georg Carstensen.

Redigeret
af
J. C. Schythe.

1. Bind Nr. 7. — Søndagen den 18. Februar 1844.

Kjöbenhavn.

Trykt hos Louis Klein.

J. No. 6 25/40

TUTTI-FRUTTI

af fremmede Journaler.

Theater og Musik.

— **Halm's** „Sampiero“ er faldet aldeles igjennem i Wien. Under den 1ste Act var Bisfaldet meget levende, og Forfatteren blev efter dens Slutning under almindelig Jubel fremfaldt. Dgsaa den 2den Act behagede saa temmeligt; men de 3 sidste Acter frembragte ikke det mindste Indtryk, og Forfatteren kan kun takke den Yndest, hvort han paa Grund af sine tidligere fortrinlige Bærker staaer, for, at der ikke lode sig lydelige Mishagsyttringer høre. Stoffet mangler heelt igjennem al dramatisk Interesse, og Charaktererne ere kun Dmskrivninger af tidligere bekendte; saaledes skille Hovedpersonerne, Sampiero og Vanina, have en paafaldende Lighed med Percival og Griseldis. Tilrods for de enkelte poetiske Skønheder i Behandlingen, kunde Stykket derfor ikke undlade at fremkalde almindelig Kjedsomhed.

— Théâtre des Varietés har fornylig givet en ny Vaudeville, „Marjolaine“, i hvilken en ungdommelig Skønhed, **Mlle Valence**, optraadte for første Gang. En ubekjendt Besyrtter, der giver sig ud for at være en russisk Fyrste, har til hver af Claqueurerne ladet udbetale 10 fr. og kjøbt for 500 fr. Blomster, der i Skikkelse af Bouquetter og Krands blege kastede paa Scenen. Den upartiske Deel af Publicum opponerede rigtignok og meente, at **Mlle Valence** vel havde et smukt Ansigt, skøndt intet Talent; men Claqueurerne undertrykkede tappert enhver lydelig Mishagsyttring.

— I München er en ny Tragedie, „Præntendenterne“, af **G. Köberle**, en hidtil ganske ubekjendt Forfatter, bleven optagen med almindeligt Bisfald.

— Paa Theatret i Christiania er i forrige Uge med stort Bisfald givet **Boieldien's** Opera „Den lille Rødhætte“, hvori **Dr. Nasmussen**, med hvem Publicum nu begynder at forføne sig, spiller Rodolphe, og **Fr. Waasse** Rose. Dgsaa Lykspillet „Romeo e Giulietta“ har tiltalt overordentligt. **Mad. Smidth's** Udførelse af **Frederikkes** (Belisario's) Rolle vandt et saa stormende Bisfald, som man ikke erindrer at have hørt det tilforn i Theatret i Christiania.

— Ved den 13de Gewandhaus-Concert i Leipzig (den 18de Januar) opførtes **M. W. Gade's** 2den Symphonie (E dur) under Componistens egen Anførelse. Dgsaa dette Bærk er blevet optaget med et overordentligt Bisfald, skøndt det synes, som om **Gade's** 1ste Symphonie i Almindelighed har gjort et dybere Indtryk. Grunden

hertil menes at være den, at han i dette sidste Bærk har anvendt en altfor stor og altfor kjendelig Omhyggelighed paa den harmoniske Behandling, for hvilken han derfor har bragt en Deel af Tankernes Friskhed og Originalitet til Offer. Dgsaa som Dirigent roses **Gade** meget. **Gade** er nu, efter et kort Ophold i Berlin, afreist til Paris.

— Clavevirtuosen **Schumann** og Violinisten **Remmers** have, efter at have spillet med glimrende Bisfald i Brandenburg, tiltraadt en Kunstreise over Stettin og Hamborg til Kjøbenhavn.

— **Meyerbeer** vil nu ganske trække sig tilbage fra al Deeltagelse i Bestyrelsen af Operaen i Berlin og kun beskæftige sig med Arrangementet af Hofconcerterne, da han, uagtet sin Forbringsløshed, ikke kan enes med Theaterintendanten, **Dr. v. Küstner**. Ansøgningen om Afsted har han allerede indgivet; men man haaber dog, at der maaskee endnu ville indtræde Forandringer, der kunne bevæge den berømte Componist til at beholde sin vigtige Post.

— Engländerinden, **Miss Birch**, der, efter at have enthoustasmeret Leipzigerne i denne Vinter som første Sangerinde ved Gewandhaus-Concerterne, den 29 Januar gav en stor Afstedsconcert paa Stuepladsen for hendes Triumpher, har nu forladt Leipzig.

— **Siller's** Dratorium: „Jerusalem's Ddelæggelse“ er i forrige Maaned blevet opført i Berlin. Efter **Mendelssohn's** „Paulus“ er intet Dratorium blevet optaget med saa stort og saa almindeligt Bisfald, som dette.

— Den berømte Violoncellist, **Servais**, giver i denne Tid Concerter i Berlin. I ubegrændset Herredømme over sit Instrument sammenlignes han med **Vift**, han spiller stedse klokkereent og overvinder med den største Lethed de utroligste tekniske Vanskeligheder. **Mendelssohn** dirigerede selv ved hans Concert.

— **Crust** er ikke gaaet til Rusland, men til Paris. Grunden, hvorfor han har tilbageendt Kongen af Hannover sin Capelmesterbestalling, er den, at Kongen, efter at have ladet ham tilfise til Audiens, lod ham vente i flere Timer i Forgemakket, og endelig lod ham vide, at han maatte komme igjen en anden Gang, da han (Kongen) nu skulde paa Jagt. Da **Crust** ikke oftere vilde udsætte sig for en saadan Behandling, foretrak han at forlade Kongen af Hannovers Tjeneste for steds.

— Capelmester **Georg Müller** i Braunschweig har componeret en Opera, „Porte di Pinto“, som i denne Tid indstuderes.

Podagra paa Vandring.

(Motivet efter en tydsk Folkevise.)

Herr Podagra paa Vandring drog,
Lidt ud paa Landet først han tog;
Der overalt man bort ham jog,
Hans Navn man neppe kjendte.
Hver ønsked helst at være fri
For hans Bisit, smat Døren i
Og lo, da over Mark og Sti
Til Staden han sig vendte.

En Skolemester boede der,
Han buffed dybt: „Kom ikke her!
Mit ringe Huus er ikke værd
At nyde sig en Ure.
Jeg lever, som I feer, kun smaat:
Etraaes overfor er Bispens Slot;
Gaa I til ham! han har det flot,
Saa ham er godt at være!“

Til Bispem gik han da, som sagt;
Der leved han i Glands og Pragt,
Paa Silkepuder blev han lagt
Og svøbt i uldne Stykker;
Og som en stadig, tro Kumpan
Han foret blev med Marcipan,
Med Algerhøns og med Fasan —
Og der endnu han bygger!

Bundesböll.

Michael Gottlieb Birckner Bundesböll, der ved sit Thorvaldsenske Museum har erhvervet sig en Celebritet, som vil blive uforglemmelig i den danske Architekturs Historie, er født i Ledøie Præstegaard den 5te Sept. 1800. Hans Fader var Præsten Jens Bundesböll, Moderen **Caroline Johanne Hornemann**. Hans trende Brodre bestemtes alle til at studere, men da Faderen ikke tiltroede ham Evner til at betrede den videnskabelige Bane, blev han i Aaret 1815 sat i lære hos Mollebygger **Jørgensen**; han blev da ogsaa Svend i 1817 og arbejdede nu som Lømmersvend indtil 1819. Imidlertid vedligeholdt han uafbrudt Umgangen med en af sine ældre Brodre, den som Theolog hæderlig bekyndte **Severin Bundesböll**, til hvem han i Særdeleshed sluttede sig i sin modnere Alder. Dette kunde ikke andet end have tilfølg, at hans daværende Stilling ikke kunde tilfredsstille ham, men at der, ved den idelige Dmgang med en dannet og beslagtet Mand, maatte opstaae hos ham en alvorlig Stræben efter at emancipere sig fra de Forhold, der bestandig maatte blive ham mere trykkende, og bringe ham til at fæste sine Tanker paa et høiere Maal, end det, han hidtil havde havt for Die. I Aaret 1820 henvendte han sig til sin Fader for ved hans Understøttelse at see sig istand til at studere Architekturen; men denne, der uden Tvivl meente, at det ikke vilde føre til Noget, afløgte ham det reentud. Han var nu allerede tyve

Nar gammel; saamange skjøne Ungdomsaar vare allerede gaaet tabte for en høiere Uddannelse, og han maatte selv føle, at Bøddelpunktet var der, hvis det skulde blive til noget Alvorligt. I denne Nød var igjen Broderen Severin hans Trost og Støtte, thi, uagtet denne, der dengang levede af sine Informationer, vel ikke havde meget tilovers, erklærede han ham dog reentud, at han kun skulde følge sin Tilboielighed og tage fat paa Architecturen: han selv vilde dele sin Fortjeneste med ham, og saalænge han havde Noget, skulde han ikke mangle. Det gjorde han da ogsaa; dog afbrødes hans Studier for en kort Tid, idet han endnu i samme Sommer kom til at gjøre en lille Reise til Stockholm, som han foretog efter Conferentsraad Collins Opfordring, for at bese en nyopfundne Korntorringsmaskine og beskrive dens Indretning. Ved sin Tilbagekomst blev han ansat til at føre et Slags Tilsyn med en lignende, dog vedblev han samtidig at lægge sig flittig efter Tegning, som han altid havde haft en afgjort Tilboielighed for, samt at studere Physik, Chemi og Mathematik, hvorved han tillige kom i Bekjendtskab med Physikeren Drsted, et Bekjendtskab, der ikke var uden Indflydelse paa hans Fremtid. Da Bindesbøll var meget ivrig i sine Studier, fik Drsted en saadan Interesse for ham, at han tilbød ham at tage ham med paa en Udenlandsreise, som han i Aarene 1822 og 23 foretog sig i Tydskland og Frankrig. Undervejs behandlede Drsted ham som en Ven, og Bindesbøll havde saaledes den bedste Leilighed til at gjøre Bekjendtskab med Alt, hvad der var stort og berømt. I Tydskland var det da navnlig Middelalderens gothiske

Kyster og deres særegne Præg, der gjorde Indtryk paa ham, men i Paris maatte et ungt Menneske som han, der endnu ikke havde lagt nogen bestemt Livsplan, naturligviis føle sig fuldkommen forvirret. Da gjorde han netop i rette Tid Bekjendtskab med den berømte Architect Gau, der nylig var hjemkommen fra Orienten, og som senere har gjort sit Navn hæderligt bekjendt ved Fortsættelsen af Denons Værk over Egypten og Massois Værk over Pompeii, begge classiske Hovedværker. Dette Bekjendtskab var til uberegnelig Nytte for Bindesbøll og er ligesom Basis for hele hans Fremtid, thi nu lærte han først at vide, hvad han vilde. Da han kom hjem fra Reisen, blev han strax ansat som Bygningsconducteur hos Etatsraad Koch, og her begynder nu hans academiske Bane. Han betraadte denne fuld af Begeistring for det Maal, den aabnede ham, og hans første Arbejder optoges med Varme af Prof. Hetsch og Academiets Professorer.

Smidlertid var det ikke langt fra, at den praktiske Virksomhed, han havde begyndt hos Etatsraad Koch, nær havde revet ham bort fra den kunstneriske, og det var allerede kommet saa vidt, at han i 1829 var lige ved at give efter for Koch's Opmuntring til at gjøre Mesterstykke og blive Professionist; men den afdøde Freund, der anede, hvad der boede i ham, foreholdt ham strengt og alvorligt hans Forsømmelighed paa Academiet, opvakte igjen den kunstneriske Guist hos ham, gav ham nyt Mod og en ny Impuls fremad — og alt dette havde en saa gavnlig Indflydelse paa ham, at han allerede i 1831 erhvervede sig Academiets store Guldbmedaille for Planen til en gothisk Domkirke, det første

gothiske Arbejde, der havde været indsendt til Academiet. Fra denne Tid skriver sig ogsaa hans Bekjendtskab med flere af de bedste blandt vore yngre Kunstnere som Röchler, Sonne og navnlig Marxstrand og Constantin Hansen.

I Aaret 1833 udarbejdede han det første Projekt til et Museum for Thorvaldsens Værker, et Projekt, der offentlig udstilledes i 1834, og som, ihvor meget det end afviger fra det, der ligger til Grund for den nuværende Bygning, dog indeholder dets første og egentlige Spire. Samme Aar tiltraadte Bindesbøll med offentlig Understøttelse sin fleeraarige Udenlandsreise i Tydskland, Italien, Sicilien, Grækenland og Tyrkiet; dog var Kom hans Hovedopholdssted paa denne Reise, og her havde han rigelig Leilighed til med Thorvaldsen selv at udveile sine Ideer om det vordende Museum; navnlig blev han her enig med ham om det Isoleringssystem med Hensyn til Kunstværkernes Opstilling, som ogsaa senere er blevet taget tilfølge, og om Classificationen i tre forskjellige Inddelinger: den antike Kunst for sig, den christelige for sig, og som en tredje Afdeling: Portraitstatuer og Bústier. At Opsørelsen af dette Museum skulde blive anbetroet ham, havde allerede i en Række af Aar staaet for hans Sjæl som en af disse ungdommelige Illusioner, som Phantasten finder en Glæde i at slyse med, selv medens den endnu ikke ser Muligheden af nogenfinde at faae dem realiserede. Alligevel vedblev han ufortroden fra Udlandet at hjemsende Projekter til dette Museum, der meer og meer syntes at blive en Livsopgave for ham, og da han nu kom hjem, havde han ogsaa den Satisfaction d. 22 Febr. 1839 at

modtage en Anmodning om at indtræde i den Comitee, hvis Opgave det var at tage Opsørelsen af et Museum under nærmere Overveielse. Den 23 Decbr. f. A. udnævntes han til Bygnings-Inspecteur i Holsteen.

Kort iforveien var Bindesbøll bleven agreeret paa sine medbragte Tegninger. Da han til Receptionstykke tilbød sig at udkaste Planen til et Museum, syntes Academiet ikke tilboieligt til at gaae ind herpaa, men satte ham som Opgave — efterat det først havde forespurgt, hvilken Opgave han helst vilde udføre (!) — et Theater. Herpaa indlød Bindesbøll sig naturligviis ikke, og er som en Folge deraf endnu ikke Medlem af Academiet. At fortælle de hemmelige og aabenthyse Kampe, Bindesbøll har havt at bestaae, inden det endelig lykkedes ham at see sit længe nærede Duffe opfyldt, ligger udenfor dette Blads Interesse. Det vil være en omhyggelig og upartisk Fremstilling af den nyere Tids Kunsthistorie i vort Fædreland forbeholdt, engang staaanselsløst at fremstille disse Facta — her vilde vi noies med at bemærke, at, da man endelig bekvemmede sig til at gjøre Museets Opsørelse til en Concurssag, seirede Bindesbøll's Plan — til Held for Kunsten og den gode Smag — over hans Rivalers; men dem af vore Læsere, der muligen endnu kunde ønske at vide noget Nærmere om, hvorledes Mesteren har stilt sig ved sit Hverv, henvise vi til Værket selv, der for Nutid og Eftertid — det haabe vi! — vil staae som en værdig Indsatning af den største Skat, som Danmark har i Sie.